

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év december hó 8. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság B.244/2010/3. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekményt vesztegetés büntettének nevezi meg.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fejér Megyei Bíróság B. 224/2010/3. számú - 2010. év december hó 15. napján kelt - ítéletével a vádlottat a Btk. 253. § (1), (2) bekezdése szerinti vesztegetés büntette miatt 1 év 6 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte, és kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.34/2011/1. számú átiratában a büntetés kiszabási tényezők kiegészítése, és a Btk. 2. § felhívása mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A nyilvános ülésen nem képviseltette magát.

A vádlott védője az ítéltábla nyilvános ülésén vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, álláspontja szerint a vesztegetés megtörténte nem került kétséget kizáró módon bizonyításra, ezért elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését és a vádlott előzetes mentesítésben való részesítését indítványozta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kizárólagos védelmi fellebbezések alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, ezeket az ítélet

indokolásában felsorolta és megfelelően értékelte. Az ítéletet szükségesnek, de kellően és lényegében hiánytalanul megindokolta, mérlegelése során az ésszerű gondolkodás szabályai szerinti következtetéseket vonta le.

A vádlott tagadásával szemben az ítélet történeti tényállását 1. számú tanú vallomásra, az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség Közép-Dunántúli Munkavédelmi Felügyelőségéhez intézett tájékoztatására, a titkos adatszerzéssel beszerezett, majd nyílttá tett- a vádlott és 3. számú tanú között lezajlott - telefonbeszélgetés hanganyagának tartalmára alapította, amelyeket alátámasztott és megerősített 2. számú 1. számú tanútól szerzett ismereteit tartalmazó vallomása.

Nem osztotta az ítélőtábla a védelem tényállást illető kifogásait. A perbeszédben kiemelt ellentmondásként felsorolt mozzanatok kiragadott, nem a szöveggörnyezetben és összhatásában értékelt bizonyítékok. A vádlott munkatársai nem hallották a vádlott telefonon közölt ajánlatát, 1. számú válaszaiból pedig nem kellett nyilvánvalónak lennie a beszélgetés tartalmának. Az 1. számú tanú vallomása következetes volt, a vádlottól kapott ajánlatot közölte az intézkedésre illetékes hatósággal és 2. számú tanúval. A védelem által ugyancsak vitatott tartalmú a vádlott és 3. számú tanú közötti telefonbeszélgetés tartalma minden tekintetben alátámasztja a személyi bizonyítás más adatait, mivel az a kitétel, hogy az ellenőrnek „egyből mondtam, hogy esetleg zsebbe...., de elzárkózott” pontosan és egyértelműen kifejezi a vádlott szándékát, ajánlatát és tettét, valamint 1. számú tanú elutasító magatartását. A védelem érveivel szemben a szöveggörnyezet éppen alkalmas annak megállapítására, hogy a nyelvtanilag is azonos értelmű mondat mire irányult, mivel a telefonbeszélgetés teljes tartalma az ellenőrzésről, a még elérhető előnyös intézkedésekről szólt, és a felhívott 3. számú tanú ismerte 1. számú tanút.

A fenti bizonyítékokból minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy vádlott a gazdasági társasága által kivitelezett építkezésen tartott munkavédelmi ellenőrzés során pénzt ajánlott 1. számú tanú munkavédelmi felügyelőnek azért, hogy az intézkedéstől eltekintsen.

A védelem felülmérlegelésre irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre, mert az elsőfokú bíróság tényállása megalapozott, azt annyiban kellett csak a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján kiegészíteni, hogy 1. számú tanú a nyomozati iratok 37. oldalától kezdődően becsatolt - és az elsőfokú bíróság által a bizonyítás anyagává tett - munkaköri leírása alapján a Btk. 137. § 1.1./ pontja alapján hivatalos személy.

E kiegészítés mellett az elsőfokú bíróság tényállása irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is a Btk. 253.§ (1), (2) bekezdése szerinti vesztegetés büntetéként.

A másodfokú bíróságnak helyesbítenie kellett az ítélet rendelkező részében a vádlott terhére rótt bűncselekmény megnevezését, mivel az nem felel meg az előírásoknak, a bírói gyakorlatnak és a Legfelsőbb Bíróság BK. 61. véleményében rögzített elvárásoknak. A bűncselekményt a büntető törvény különös részi tényállásának alcímében megjelöltek szerint kell megnevezni, ezért az ítélőtábla ennek megfelelően pontosította vesztegetés büntetése a törvényhelye szerint hibamentesen felhívott bűncselekményt.

Az elsőfokú bíróság feltárta és megfelelő súllyal értékelte a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket, azt annyiban kellett csak kiegészíteni, hogy jelentősen elszaporodtak a közélet tisztasága elleni bűncselekmények, amelyet - osztva a fellebbviteli főügyészrségi álláspontot - a vádlott terhére figyelembe kellett venni.

Az elsőfokú bíróság a törvény által előírt egy évtől induló büntetési keretben törvényesen, az enyhítő és súlyosító tényezők megfelelő értékelésével szabta ki az alsóhatár közelében a büntetést és helyes a próbaidőre felfüggesztés alkalmazása is. A kiszabott büntetés nem tekinthető eltúlzottnak, az tetтарыныы, alkalmas a büntetési célok kifejezésére.

Nem osztotta az ítélőtábla az előzetes mentesítésre irányuló védelmi indítványt, mivel az elkövetett bűncselekmény korrupciós jellege ezt nem tette lehetővé. A törvényalkotó kifejezetten súlyosította az ilyen jellegű elkövetés jogkövetkezményeit, de a vádlottat ez nem érintette, mivel a Btk. 2. § alkalmazásával a főszabály szerinti, az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § szerint helybenhagyta.

A határozat ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2011. év december hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság B.244/2010/3. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.22/2011/7. számú végzése folytán jogerős, és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2011. december hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő